Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Central (judecător Alina Balan)
Dosarul nr.2ai-84/25 (nr. 2-21129467-03-2ai-17122025)

CURTEA DE APEL NORD
Colegiul Civil și de contencios administrativ

D E C I Z I E

03 aprilie 2026 mun.Bălți

Instanța compusă din:
Președintele completului Elena Grumeza
Judecătorii: Natalia Costaș, Ivan Parii

examinând în procedură scrisă, cererea de apel declarată de Serviciul Fiscal de Stat împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Central din 04 noiembrie 2025, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Serviciul Fiscal de Stat către Muntean Maria și Rusu Serghei, lichidatorul debitorului SRL ,,Resofmar'' dl Panciuc Adrian privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL ,,Resofmar",

C O N S T A T Ă :

Poziția participanților la proces:

La 15 iulie 2024, Serviciul Fiscal de Stat s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Rusu Serghei și Muntean Maria, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere al debitorului SRL ,,Resofmar".

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a invocat că, prin hotărârea judecătoriei Orhei (sediul Telenești), nr.2i-19/2021, din 17.12.2021, a fost admisă cererea introductivă depusă de Serviciul Fiscal de Stat, s-a constatat insolvabilitatea și s-a intentat procedura simplificată a falimentului față de SRL „Resofmar", c/f 1011606004726, cu sediul în r-1 Rezina, sat.Mateuți.

Astfel, Serviciul Fiscal de Stat în cadrul procesului de insolvabilitate, a fost recunoscut ca creditor chirografar al debitorului cu creanța validată în sumă de 156972,28 lei, constituită din: - creanțe chirografare de rangul III (plăți de bază) - 126562,10 lei; - creanțe chirografare de rangul VI (majorări de întârziere, amenzi) - 30 410,18 lei.

Notează că, restanța față de bugetul public național s-a format în baza dărilor de seamă prezentate de către debitor și în baza deciziei asupra cazului de încălcare a legislației nr.319/1469 din 18.12.2020, obligații care n-au fost onorate de către debitor.

Susține că, SRL ,,Resofmar" nu dispune de careva bunuri care ar putea fi valorificate întru stingerea creanțelor validate, iar pe conturile bancare lipsesc mijloacele financiare, constatând că unica modalitate de stingere a creanțelor validate ale Serviciului

Fiscal de Stat este atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului prin prisma art.247, 248 al Legii insolvabilității nr.149 din 29 iunie 2012.

Din informațiile generate de Sistemul Informațional Automatizat al Serviciului Fiscal de Stat, administrator statutar și fondator al SRL „Resofmar" sunt din 29.01.2013 până la data de 19.06.2019, Rusu Serghei și din 19.06.2019 până la data intentării procesului de insolvabilitate este Muntean Maria, care consideră că sunt pasibili de a fii atrași la răspundere subsidiară.

Subliniază că, Rusu Serghei și Muntean Maria, sunt pasibili atragerii la răspundere subsidiară în temeiul art.248 alin.(1) lit.e) din Legea insolvabilității nr.149 din 29 iunie 2012, or, prin decizia nr.319/1469 din 18.12.2020, emisă ca urmare a controlului fiscal, au fost stabilite încălcări ale legislației comisă de către SRL „Resofmar", prin care a fost dispusă spre încasare la buget impozite şi majorări de întârziere, a fost aplicată amendă pentru lipsa totală a evidenței contabile pentru perioada supusă controlului, conform prevederilor art.257 alin.(5) din Codul Fiscal.

Deci, prin nerespectarea acestor norme imperative ale legislației se confirmă caracterul ilicit al acțiunilor membrilor organelor de conducere al SRL „Resofmar", în persoana administratorului statutar Rusu Serghei și a contabilului șef Muntean Maria, fapt ce generează temei de atragere la răspundere subsidiară.

A mai invocat că, la caz sunt întrunite cumulativ condițiile atragerii la răspundere subsidiară patrimonială a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL „Resofmar", întrucât au fost comise fapte ilicite, există prejudiciu, există legătura de cauzalitate între faptele ilicite şi prejudiciu. Iar, prezența măcar a unui singur indice din temeiurile independente de tragere la răspundere subsidiară a organelor de conducere a debitorului în sensul Legii insolvabilității, constituie un temei suficient pentru angajarea răspunderii subsidiare față de creditorii debitorului.

Solicită atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a SRL „Resofmar" în persoana lui Rusu Serghei și Muntean Maria, cu încasarea, în mod solidar, din contul acestora în contul masei debitoare a SRL „Resofmar" a sumei de 156 972, 28 lei.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea judecătoriei Orhei, sediul central, din 04 noiembrie 2025, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Serviciul Fiscal de Stat către Muntean Maria și Rusu Serghei, lichidatorul debitorului SRL „Resofmar" dl Panciuc Adrian, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL „Resofmar''.

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 07 noiembrie 2025, prin intermediul poștei electronice a instanței de fond, creditorul Serviciul Fiscal de Stat a contestat-o cu apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii judecătoriei Orhei, sediul central, din 04 noiembrie 2025, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

Argumentele părților:

În motivarea cererii de apel, apelantul Serviciul Fiscal de Stat și-a exprimat dezacordul cu hotărârea instanței de fond, considerând-o neîntemeiată și pasibilă casării; totodată reiterând argumentele cererii de chemare în judecată. Consideră că, instanța de fond a apreciat în mod nejustificat că mandatul pârâtei Muntean Maria, început la data de 19.06.2019, nu ar fi avut influență asupra prejudiciului fiscal suferit de Serviciul Fiscal de Stat. Din contră, această perioadă este una esențială pentru evoluția pasivului și pentru modul în care s-a agravat starea financiară a debitorului. La momentul preluării mandatului, societatea era deja într-o stare avansată de dificultate financiară, caracterizată prin restanțe fiscale curente, incapacitatea de a-și onora obligațiile către buget și lipsa oricărei perspective realiste de redresare. Această situație impunea în mod imperativ aplicarea dispozițiilor art.14 alin.(3) din Legea insolvabilității, care obligă administratorul să depună cererea introductivă în termen de 30 de zile de la constatarea incapacității de plată. Prin urmare, se atestă că pârâta Muntean Maria nu doar că a omis să îndeplinească această obligație legală fundamentală, dar a permis continuarea activității întreprinderii într-un mod lipsit de transparență, fără măsuri de conformare fiscală și fără remedierea deficiențelor structurale ale societății. Controlul fiscal ulterior, reflectat în decizia asupra cazului de încălcare a legislației fiscale nr.319/1469 din 18.12.2020, a confirmat că în perioada iunie 2019 – septembrie 2020 s-au acumulat noi obligații fiscale, s-au perpetuat încălcări ale legislației fiscale și nu s-a asigurat ținerea corectă a evidenței contabile. Astfel, prin această conduită omisivă, pârâta a agravat în mod direct pasivul societății și a contribuit la dispariția mijloacelor care ar fi putut fi utilizate pentru achitarea obligațiilor existente. În aceste circumstanțe, răspunderea pârâtei nu poate fi exclusă pe motiv că unele datorii au avut origine anterioară mandatului său. Ceea ce atrage răspunderea este faptul că, în loc să oprească procesul de acumulare a pasivului prin declararea insolvabilității, aceasta a ignorat obligația legală, permițând creșterea artificială a datoriei și prejudicierea suplimentară a creditorului bugetar.

La fel, a specificat că, între anii 2013 și 2019, în perioada mandatului lui Rusu Serghei, societatea a funcționat în totală lipsă de transparență contabilă. Absența registrelor obligatorii, neînregistrarea veniturilor, ne reflectarea operațiunilor economice și neachitarea obligațiilor fiscale sunt fapte constatate prin decizia asupra cazului de încălcare a legislației fiscal nr.319/1469. Deci, prin lipsa totală a evidenței contabile, pârâtul a creat premisele imposibilității de recuperare a creanțelor fiscale, iar prejudiciul s-a manifestat în întregime abia la deschiderea procedurii, când s-a constatat inexistența bunurilor executabile.

Ulterior, la 26.01.2026, prin intermediul poștei electronice a instanței de apel (f.d.153), intimații Munteanu Maria și Rusu Serghei prin intermediul avocatului Pocaznoi Viorel, au depus referință pe marginea cererii de apel, solicitând respingerea acesteia, cu menținerea soluției instanței de fond, (f.d.154).

Aprecierea instanței de apel:

Verificând hotărârea contestată în raport cu criticile formulate, în limitele controlului de legalitate și temeiurilor de drept invocate, Colegiul civil al Curții de Apel Nord consideră necesar de a respinge apelul și a menține hotărârea primei instanțe, reieșind din următoarele considerente.

Potrivit art.356 CPC, *cererea de declarare a insolvabilității se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile şi completările stabilite de legislația insolvabilității*.

Conform art.1 alin.(4) din Legea insolvabilității, *procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi*.

Iar, potrivit prevederilor art.8 alin.(1), (6) – (7) din Legea insolvabilității, *(1) hotărârile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu apel în termen de 15 zile de la data pronunțării dispozitivului, cu excepțiile prevăzute în prezenta lege. Termenul de apel, precum şi apelul declarat nu suspendă executarea hotărârilor instanței de insolvabilitate. (6) Cererile de apel se examinează în procedură scrisă, în termen de până la 60 de zile de la data intentării procedurii de apel, în condițiile examinării cauzei în primă instanță. Instanța de apel poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar. Cererile de apel şi de recurs se examinează în modul prevăzut de Codul de procedură civilă, cu excepțiile stabilite în prezenta lege. (7) Deciziile instanței de apel nu se supun recursului, fiind definitive şi irevocabile de la data pronunțării.*

Prescripția art.248 alin.(6) din Legea insolvabilității relevă că, *în toate cazurile, asupra acțiunii prevăzute la alin.(1), instanța de insolvabilitate se pronunță prin hotărâre, care poate fi contestată cu apel de persoanele vizate în ea*.

Potrivit materialelor cauzei, hotărârea contestată cu apel a fost pronunțată la data de 04.11.2025 (f.d.117), iar cererea de apel a fost depusă, la 07.11.2025, prin intermediul poștei electronice a instanței de fond (f.d.121, 123). Prin urmare, Colegiul civil constată că, apelul a fost depus în termenul legal stabilit de art.8 al Legii insolvabilității.

Conform art.385 alin.(1) lit.a) din Codul de procedură civilă, *instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să mențină hotărârea primei instanțe*.

În corespundere cu art.373 alin.(1) – (3) din Codul de procedură civilă, *instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor şi obiecțiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanța de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanță*.

Colegiul judiciar verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii primei instanțe în raport cu prevederile art.238 – 241 din Codul de procedură civilă constată că, dispozițiile procedurale sus invocate au fost respectate în tot, astfel instanța de fond a dat o apreciere

corectă raportului juridic stabilit între părți, a constatat şi elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, concluziile instanței de fond expuse în hotărâre fiind în corespundere cu probele administrate, iar normele de drept material au fost aplicate corect.

Or, art.118 alin.(1), (3) Cod de procedură civilă statuează că, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sânt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile şi obiecțiile părților şi ale altor participanți la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate*.

Prevederile art.121 din Cod de procedură civilă învederează că, *instanța judecătorească reține spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului*, iar art.122 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă prevede că, *circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor*.

În acord cu art.130 alin.(1) Cod de procedură civilă, *instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege*.

Norma cuprinsă la art.240 alin.(1) Cod de procedură civilă stabilește că, *la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acțiunii*.

Iar, norma consacrată la art.239 Cod de procedură civilă reglementează că, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecată*.

Din conținutul celor relatate Colegiul Civil reține că, sarcina instanței de apel derivă reieșind din dispozițiile art.373 alin.(1), (2), (5) CPC, în condițiile în care instanța de fond a soluționat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acțiunii în raport cu concluziile reținute de către aceasta.

Colegiul reliefează că, instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare. Sursele de Soft Low – Avizul nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești, stabilește că o motivație şi o analiză clară sunt cerințele fundamentale ale hotărârilor judecătorești şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerințelor procesului

echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate.

Instanța de apel menționează că, art.6 CEDO garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-și argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare şi dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabili, în fața eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

În opinia Colegiului judiciar, prima instanță a ținut cont de aceste deziderate şi a adoptat o hotărâre bazată pe materialul probator administrat şi legislația în vigoare.

Din conținutul actelor cauzei se atestă că, prin hotărârea judecătoriei Orhei, (sediul Telenești), nr.2i-19/2021, din 17.12.2021, a fost admisă cererea introductivă depusă de Serviciul Fiscal de Stat, s-a constatat insolvabilitatea și s-a intentat procedura simplificată a falimentului față de SRL „Resofmar”, cod fiscal 1011606004726, cu sediul în r-1 Rezina, s.Mateuți, (f.d.14).

Potrivit tabelului definitiv al creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului debitorului, validat în ședința 20.05.2022, au fost validate creanțele Serviciului Fiscal de Stat în sumă de 156 972,28 lei, care sunt constituite din: - creanțe chirografare de rangul III (plăți de bază) – 126 562,10 lei; - creanțe chirografare de rangul VI (majorări de întârziere, amenzi) – 30 410,18 lei, (f.d.13).

Ulterior, la 15 iulie 2024, Serviciul Fiscal de Stat s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Rusu Serghei și Muntean Maria, solicitând atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere al debitorului SRL „Resofmar”.

Iar, întru susținerea poziției sale, Serviciul Fiscal de Stat face trimitere la Actul de control nr.5-706966 prelungit pe formularul 5-706968, nr.5-706969, nr.5-706970 din 24.11.2020, în temeiul căruia au fost depistate încălcări pentru anii 2016, 2017, 2018, 2019 și 2020, (f.d.19).

În pofida acestui fapt, la data de 18.12.2020, Serviciul Fiscal de Stat a fost emis decizia nr.319/1469 asupra cazului de încălcare a legislației comise de către SRL „Resofmar”, (f.d.15).

Potrivit art.248 alin.(1) al Legii insolvabilității nr.149 din 29.06.2012, *la cererea administratorului insolvabilității/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanța de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acțiuni: a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal; b) desfăşurarea unei activități comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului; c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului şi/sau deturnarea (ascunderea) unei părți din activul debitorului; d) procurarea de fonduri pentru debitor la preturi exagerate; e) ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire; f) dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl*

duce în mod vădit la incapacitate de plată; g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăților, de a se plăti cu preferință unui creditor în dauna celorlalți creditori; h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14; i) comiterea cu intenție a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului.

Aderent alin-le (2), (4) – (5) ale aceluiași articol prevăd că, *(2) aplicarea prevederilor alin.(1) nu exclude aplicarea față de debitor a unor sancțiuni contravenționale sau pedepse penale pentru fapte ce constituie contravenții sau infracțiuni. În acest sens, la cererea comitetului creditorilor, administratorul/lichidatorul transmite organelor procuraturii toate documentele spre a fi examinate la obiectul existenței de motive (fapte) ce ar putea angaja urmărirea penală a debitorului sau a membrilor organelor lui de conducere*. *(4) În caz de pluralitate, răspunderea persoanelor prevăzute la alin.(1) este solidară, cu condiția ca apariția stării de insolvabilitate să fie actuală sau anterioară perioadei în care şi-au exercitat mandatul ori au deținut poziția ce ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului. Persoanele în cauză se pot apăra de solidaritate dacă, în organele colegiale de conducere ale debitorului, s-au opus actelor sau faptelor care au cauzat insolvabilitatea sau dacă au lipsit de la luarea deciziilor care au cauzat insolvabilitatea şi au făcut să se consemneze, ulterior luării deciziei, opoziția lor la aceste decizii. (5) Termenul de prescripție pentru acțiunea prevăzută la alin.(1) este de 3 ani. Termenul începe să curgă de la data în care a fost cunoscută sau trebuia să fie cunoscută persoana care a cauzat insolvabilitatea, dar nu mai târziu de 2 ani de la data hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate.*

În conformitate cu art.247 alin. (1) din Legea insolvabilității, *în sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfăşoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei țărănești (de fermier), administratorii societăților comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii şi membrii comisiilor de lichidare, contabilii*.

Conform art.15 alin.(1) din Legea insolvabilității, *în cazul insolvabilității debitorului din culpa fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicații obligatorii pentru debitor ori care pot influența în alt mod acțiunile debitorului (insolvabilitate intenționată), aceştia poartă răspundere subsidiară solidară față de creditori în măsura în care bunurile debitorului sânt insuficiente pentru executarea creanțelor creditorilor*.

Deci, pornind de la analiza prevederilor art.15 şi 248 din Legea insolvabilității nr.149 din 29 iunie 2012, se atestă că, în dependență de motivele apariției stării de insolvabilitate a debitorului, administratorul, membrii organului executiv și contabilul vor purta răspundere subsidiară solidară față de creditori sau la cererea administratorului insolvabilității/lichidatorului, instanța de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de către aceștia cu condiția că persoanele respective deținеau funcțiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum și celor care au deținut aceste funcții pe parcursul ultimelor 24 luni anterior intentării procesului.

Astfel, conform cererii de chemare în judecată, Serviciul Fiscal de Stat își îndreaptă pretențiile către Muntean Maria și Rusu Serghei, persoane în raport cu care urmează a fi antrenată răspunderea subsidiară.

Or, potrivit informației despre contribuabil, generată și prezentată de Serviciul Fiscal de Stat se constată că, Rusu Serghei a deținut funcția de administrator al SRL „Resofmar" în perioada 29.01.2013 – 19.06.2019.

În acest sens, urmează a fi reținut faptul că, procesul de insolvabilitate a fost inițiat la 17 decembrie 2021 prin hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Telenești.

În atare circumstanțe Colegiul civil atestă că, la momentul intentării procesului de insolvabilitate Rusu Serghei nu deținea funcția de administrator al debitorului și nici nu a deținut această funcție pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului, condiție expresă prevăzută de legiuitor pentru angajarea răspunderii subsidiare.

Reieșind din cele învederate supra, Colegiul civil consideră că, urmează a fi supuse analizei premisa angajării răspunderii subsidiare doar în raport cu persoanele care dețineau funcțiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum și celor care au deținut aceste funcții pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Sub acest aspect, Colegiul civil notează că, răspunderea membrilor organelor de conducere ale debitorului reprezintă o formă specială a răspunderii delictuale civile, care poate fi angajată față de anumite persoane în rezultatul încălcării unor obligații legale cu caracter patrimonial, prin obligarea acestora la suportarea datoriilor persoanei insolvabile.

Din conținutul art.248 alin. (1), (4) şi (5) al Legii insolvabilității nr.149 din 29 iunie 2012 reiese că, pentru ca o persoană să fie atrasă la răspundere subsidiară, urmează a fi stabilită comiterea acțiunilor, prevăzute la acest articol, dar și probat faptul că comiterea acestor acțiuni au dus la insolvabilitatea debitorul. Astfel, membrii organelor de conducere nu răspund pentru o simplă incapacitate managerială, ci pentru săvârșirea unor fapte cu caracter ilicit, urmărind, de regulă, deturnarea activității de la realizarea scopului pentru care a fost constituită societatea debitoare şi satisfacerea unui interes personal sau al unui terț, calificarea acestei forme de răspundere având un caracter delictual în toate situațiile.

Corespunzător urmează a fi stabilită legătura de cauzalitate între acțiunile membrilor organelor de conducere, sau a altor persoane, şi starea de insolvabilitate a debitorului, în sensul că insolvabilitatea se datorează anume acțiunilor acestora şi nu altor circumstanțe, precum şi vinovăția membrului organelor de conducere în cauzarea sau agravarea stării de insolvabilitate. Raportul de cauzalitate este şi condiția în funcție de care se determină mărimea despăgubirii.

Astfel, persoanele culpabile pot fi obligate la repararea doar numai prejudiciul care este consecința directă a faptei ilicite şi nu altul, adică, prejudiciul efectiv demonstrat, condiție stipulată şi în prevederile art.1998 alin. (1) – (2) din Codul civil, care prevede că, *cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune. Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăție se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege*.

Concomitent este de remarcat că, pentru atragerea la răspunderea subsidiară a organelor de conducere ale debitorului urmează a fi întrunite toate condițiile cum ar fi: fapta prejudiciabilă, prejudiciul – sub forma unei părți a pasivului patrimonial al debitorului insolvabil, legătura de cauzalitate dintre faptă şi pasiv, vinovăția – sub forma intenției sau culpei şi toate acestea în cumul au generat starea de insolvabilitate a debitorului.

Referitor la atragerea la răspunderea subsidiară a lui Muntean Maria, se atestă că potrivit Extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice nr.16226 din 20.08.2021, Muntean Maria figurează în calitate de administrator și asociat unic al SRL „Resofmar", (f.d.10).

În acest sens, instanța de fond a reliefat că, Serviciului Fiscal de Stat și-a întemeiat acțiunea în baza prevederilor art.248 alin.(1) lit. e) și h) din Legea insolvabilității, adică: *e) ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire*; *h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14*.

Deci, în susținerea argumentelor invocate în cererea de chemare în judecată, Serviciul Fiscal de Stat a anexat Decizia nr.319/1469 din 18.12.2020 asupra cazului de încălcare a legislației fiscale comise de către SRL „Resofmar" adoptate în rezultatul actului de control nr.5-706966, prelungit pe formularele nr.5-706967, nr.5-706968,nr.5-706970 din 24.11.2020, întocmit în rezultatul controlului fiscal efectuat prin metoda verificării totale.

Or, potrivit Actului de control nr.5-706966 din 24 noiembrie 2020, controlul a fost inițiat la 16 noiembrie 2020 și finalizat la 24.11.2020 și a cuprins perioada de activitate a întreprinderii L/10/2016- L/09/2020, (f.d.19).

Potrivit aceluiași act de control, în perioada 01.10.2016 – 18.06.2019, funcția de conducător a SRL „Resofmar" a fost deținută de către Rusu Serghei, iar Muntean Maria a executat funcția de administrator începând doar cu data de 19.06.2019, (f.d.19).

În circumstanțele stabilite supra, Colegiul civil accentuează că, deși prin Decizia nr.319/1469 din 18.12.2020 asupra cazului de încălcare a legislației fiscale comise de către SRL „Resofmar" a fost constatate mai multe încălcări ale legislației fiscale, instanța inferioară just a subliniat că, Serviciul Fiscal de Stat urma să demonstreze legătura de cauzalitate între aceste încălcări, adică dintre acțiunile pârâtei Muntean Maria și insolvabilitatea debitorului.

Mai mult, încălcările constatate prin Decizia nr.319/1469 din 18.12.2020, a vizat perioada de activitate a întreprinderii L/10/2016-L/09/2020, iar Muntean Maria a exercitat funcția de administrator începând cu 19.06.2019, astfel încât instanța de prim nivel just a respins alegațiile reclamantului în sensul existenței premisei privind atragerea la răspunderea subsidiară a acesteia, în condițiile în care, în perioada supusă verificării ultima nu a deținut funcția de administrator.

În fortificarea acestei concluzii, instanța de insolvabilitate, la examinarea fondului cauzei a reținut că, lichidatorul procedurii de insolvabilitate a pledat pentru respingerea cererii de chemare în judecată, ca fiind neîntemeiată, (f.d.110).

Or, potrivit art.114 alin.(1) din Legea insolvabilității, *administratorul insolvabilității va întocmi şi va supune adunării creditorilor, în termenul stabilit de instanța de insolvabilitate, care nu poate depăși 100 de zile de la data deschiderii procedurii, dar nu mai devreme de data desfășurării ședinței de validare prevăzute la art.55 alin.(8), un raport asupra stării economice şi a cauzelor care au condus la insolvabilitatea debitorului, menționând persoanele cărora le-ar fi imputabilă această situație*.

Astfel, recurgerea la datele cuprinse în raportul administratorului insolvabilității se dovedește a fi utilă și datorită faptului că acesta cuprinde o analiză complexă a situației economice a debitorului din ultimii 3 ani anteriori declanșării procesului de insolvabilitate, cauzele și împrejurările care au adus debitorul în această situație, precum și, după caz, persoanele care, prin faptele lor, se fac culpabile de insolvabilitate.

În dezvoltarea acestei idei, este de menționat că, raportul va trebui să cuprindă analiza concretă a conduitei foștilor membri ai organelor de conducere și de supraveghere ale debitorului și/sau a oricărei alte persoane care ar fi putut contribui prin faptele sale la insolvabilitatea debitorului, dar și analiza circumstanțelor economico-financiare cu care societatea debitoare s-a confruntat.

La fel, administratorul insolvabilității/lichidatorul va analiza oportunitatea angajării răspunderii personale patrimoniale a membrilor organelor de conducere și de supraveghere ale debitorului prin raportare la toate faptele enumerate de art.248 alin.(1) din Legea insolvabilității. Or, analiza va cuprinde cel puțin perioada suspectă de 3 ani anteriori deschiderii procedurii de insolvabilitate, în care se poate cere anularea actelor și transferurilor patrimoniale frauduloase, în condițiile legii. Pentru delimitarea cercului persoanelor vizate, respectiv pentru identificarea membrilor organelor de conducere ale debitorului din ultimii 3 ani, administratorul insolvabilității/lichidatorul va solicita informații actualizate din Registrul de stat al persoanelor juridice și Registrul de stat al întreprinzătorilor individuali, precum și din alte registre publice în acest sens.

Reieșind din cele învederate supra în coroborare cu prevederilor art.248 din Legea insolvabilității, instanța de fond corect a conchis asupra lipsei întrunirii condițiilor legale pentru atragerea la răspundere subsidiară a lui Rusu Serghei și Muntean Maria.

Având în vedere evenimentele redate succesiv supra, Colegiul civil reține că, în speță, nu au fost prezentate probe pertinente și concludente care ar dovedi că apariția stării de insolvabilitate a debitorului este imputabilă anume lui Rusu Serghei și Muntean Maria, sau, potrivit art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Din considerentele menționate supra și având în vedere faptul că, cererea de atragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL „Resofmar”, în persoana lui Rusu Serghei și Muntean Maria, înaintată de către Serviciul Fiscal de Stat este neîntemeiată, instanța de fond just a concluzionat asupra respingerii acesteia.

În circumstanțele date, Colegiul civil al Curții de Apel Nord consideră neîntemeiate criticile formulate în apel de Serviciul Fiscal de Stat cu privire la ilegalitatea

hotărârii instanței de insolvabilitate, privind respingerea cererii de atragere la răspundere subsidiară a organelor de conducere a debitorului insolvabil SRL „Resofmar” în persoana lui Rusu Serghei și Muntean Maria, deoarece aceste critici sunt nejustificate, declarative și se combat prin constatările relatate; la rândul său, hotărârea atacată a fost adoptată cu respectarea și aplicarea corectă a legislației procedurale și materiale.

Astfel, în lipsa unor argumente coerente și convingătoare, precum și a unui suport probator de natură să răstoarne soluția adoptată pe caz, Colegiul civil conchide că prima instanță a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei și a aplicat corect normele de drept material și procedural, hotărârea fiind legală și întemeiată.

Ținând cont de cele constatate mai sus, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord va respinge apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat și va menține hotărârea judecătoriei Orhei, sediul Central din 04 noiembrie 2025.

În conformitate cu dispozițiile art.385 lit.a) Cod de procedură civilă, art.8 alin.(7) din Legea insolvabilității nr.149 din 29.06.2012, Colegiul civil şi de contencios administrativ,-

D E C I D E:

Respinge cererea de apel declarată de Serviciul Fiscal de Stat împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Central din 04 noiembrie 2025.

Menține fără modificări hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Central din 04 noiembrie 2025, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Serviciul Fiscal de Stat către Muntean Maria și Rusu Serghei, lichidatorul debitorului SRL „Resofmar’’ dl Panciuc Adrian privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL „Resofmar’’.

Decizia este definitivă și irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul **Elena Grumeza**

Judecătorii **Natalia Costaș**

Ivan Parii